

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **T. a. s.**, B. č. X., B., IČO: X. zast. JUDr. I. B. advokátkou, X. B., R. proti žalovanému **B. spol. s. r. o.**, F. č. X., B., IČO: X. zast. Mgr. J. P. advokátom, X. B., **P. o zaplatenie 22 78X.13 Eur (754 680,70 Sk) ist. a prísl.**, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa X.. 02. 2008 č. k. 1Cob/207/2007 – 277, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa X.. 02. 2008 č. k. 1Cob/207/2007-277 a rozsudok Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 04. 06. 2007 č. k. 10Cb/161/2001-250 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** Okresnému súdu Bratislava IV na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava IV rozsudkom z 04. 06. 2007 č. k. 10Cb/161/2001-250 rozhodol tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 754 680,70 Sk, ďalej úrok z omeškania vo výške 0,05 % denne z istiny 451 397,80 Sk počnúc dňom 25. 02. 2000 až do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 0,05 % denne z istiny 303 28X.90 Sk počnúc dňom 25. 03. 2000 až do zaplatenia a sumu 126 00X.50 Sk titulom náhrady trov konania na účet právnej zástupkyne. Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že žaloba bola podaná dôvodne. Žalovanému vznikla povinnosť uhradiť žalobcovi žalovanú sumu vo

výške 754 680,70 Sk, nakoľko žalobca na základe kúpnej zmluvy zo dňa 01. 03. 1999 dodával právnenému predchodcovi žalovaného ako priamemu odberateľovi teplo na ÚK a TÚV v súlade so zmluvou a za podmienok tam dohodnutých, ale ten fakturované sumy napriek tomu neuhradil. Zrušením právneho predchodcu žalovaného bez likvidácie na základe rozhodnutia Miestneho zastupiteľstva Bratislava – Dúbravka č. j. 485/PK/01 ku dňu 31. 12. 2001 došlo k prechodu všetkých jeho práv, povinností a záväzkov, teda aj záväzku vyplývajúceho z tohto konania, na žalovaného. Výšku žalovanej sumy mal súd za preukázanú z kúpnej zmluvy zo dňa 01. 03. 1999, príloh č. 2 a 4, dohody o inom spôsobe zisťovania spotreby tepla zo dňa 01. 03. 1999, faktúr č. 300010125 a 300020364, ako aj ďalších dôkazov predložených žalobcom (cenový výmer č. 10/2000, hlásenky odpočtu meradiel za január až apríl 2000 a celoročné za r. 2000, výpočet spotrebovaného tepla za rok 2000). Súd mal za to, že kupujúcim podľa kúpnej zmluvy z 01. 03. 1999 bol právny predchodca žalovaného, ktorého postavenie vyplýva priamo zo zákona č.70/1998 Z. z. o energetike, a preto bol aj osobou pasívne legitimovanou v konaní. Cit. zák. v § 31 určuje, koho považuje za priameho odberateľa a koho za konečného spotrebiteľa, keď uvádza, že priamym odberateľom tepla je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá odoberá teplo na základe zmluvy o dodávke tepla a ktorá rozpočítava teplo konečným spotrebiteľom a konečným spotrebiteľom je fyzická a právnická osoba, ktorej priamy odberateľ tepla rozpočítava dodané teplo. Mal za to, že zákon nepredpokladá, aby jednotliví vlastníci uzatvárali zmluvu s dodávateľom tepla, ale vymedzuje povinnosť uzatvoriť zmluvu v písomnej forme, ktorej účastníkmi sú dodávateľ tepla a priamy odberateľ, ktorým bol v danom prípade právny predchodca žalovaného. Zo zmluvy o výkone správy mal súd za preukázané, že účastníci sa v čl. II. bod 3 dohodli, že právny predchodca žalovaného bude vypočítavať vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome výšku mesačných preddavkov na plnenia uvedené v bode 2 písm. b), pričom bude vychádzať zo skutočných nákladov účtovaných za predchádzajúce obdobie a predpokladaných nákladov na nasledujúci rok. Účastníci sa ďalej dohodli, že rozúčtovaním zistený nedoplatok je vlastníkom bytu a nebytového priestoru povinný zaplatiť právnenému predchodcovi žalovaného do 30 dní odo dňa doručenia rozúčtovania a že mesačné preddavky na plnenie podľa čl. II bod 2 písm. b) je vlastníkom bytu a nebytového priestoru povinný poukazovať právnenému predchodcovi žalovaného mesačne vopred, najneskôr do 15. dňa predchádzajúceho mesiaca. Z uvedeného vyplýva, že zmluvou o výkone správy vznikol právny vzťah medzi vlastními bytov a nebytových priestorov a právnym predchodcom žalovaného, na základe ktorého mu vzniklo voči vlastníkom bytov

a nebytových priestorov právo na zaplatenie mesačných preddavkov na plnenia podľa čl. II bod 2 písm. b) zmluvy o výkone správy, a tým aj právo domáhať sa týchto platieb súdnou cestou v prípade ich neplnenia. Zabezpečiť plnenia podľa čl. II bod 2 písm. b) zmluvy o výkone správy, teda aj dodávku tepla pre ÚK a TÚV sa však zaviazal právny predchodca žalovaného. Súd mal za to, že do uvedeného záväzku spadalo aj uzavretie kúpnej zmluvy na dodávku a odber tepla a TÚV z 01. 03. 1999, ktorou došlo k vzniku právneho vzťahu medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného. Následným zrušením právneho predchodcu žalovaného prešli jeho práva, povinnosti a záväzky na žalovaného, a tým aj vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu, ktorú si následne môže vymáhať od jednotlivých vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Súd neprihliadol na námietku žalovaného, že žalobca nezabezpečil funkčnosť merača spotreby tepla v bytovom dome na tzv. päte domu, nakoľko nepredložil súdu žiadne dôkazy o tom, že reklamoval technické závady na merači tepla na päte domu. Súd neprihliadol tiež na námietku žalovaného, že teplo na ÚK a TÚV nebolo dodávané v súlade s § 1 ods. 5 vyhl.č.15/1999 Zb. ako jedinému odberateľovi tepla s jedným odberným miestom, nakoľko dohoda o inom zisťovaní spotreby tepla nadobudla účinnosť až 01. 05. 1999, pričom v tom istom čase bol jediným odberateľom tepla iba objekt na S. v B.. Žalovanému vznikla povinnosť uhradiť žalobcovi aj úroky z omeškania, ktorých výšku 0,05 % mal súd za preukázanú z čl. III bod 7 kúpnej zmluvy z 01. 03. 1999 a začiatok plynutia lehoty z čl. III bod 3 uvedenej kúpnej zmluvy.

Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací rozsudkom zo dňa X.. 02. 2008 č. k.1Cob/207/2007-277 rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobu zamietol a žalobcu zaviazal k náhrade trov prvostupňového a odvolacieho konania vo výške 247 456 Sk. K námietke žalovaného k nedostatku jeho pasívnej legitímácie uviedol, že B. ako príspevková organizácia bol rozhodnutím Miestneho zastupiteľstva Bratislava – Dúbravka č. 48/PK/01 z 30. 10. 2001 zrušený bez likvidácie. Na základe rozhodnutia jediného zakladateľa Mestská časť Bratislava – Dúbravka a na základe notárskej zápisnice z 29. 11. 2001 č. N 966/200X. NZ 948/2001 bol založený žalovaný a podľa bodu 2 záverečných ustanovení tejto notárskej zápisnice všetky práva, povinnosti, záväzky zrušeného B. prešli na novozaloženú spoločnosť B. s. r. o., ktorá vznikla zápisom do obchodného registra ku dňu 10. 01. 2002. Podľa názoru odvolacieho súdu vysloveného v uznesení zo dňa 18. 05. 2006

č. k. 1Cob 13/2006-210 nešlo o premenu spoločnosti na inú právnickú osobu, ale o zrušenie príspevkovej organizácie a o následné založenie a vznik obchodnej spoločnosti, ktorá na základe rozhodnutia zakladateľa prevzala všetky práva, povinnosti a záväzky zrušenej príspevkovej organizácie. Tým je daná pasívna legitímácia žalovaného v tomto konaní. Odvolací súd posudzoval v odvolacom konaní námietku žalovaného, ktorou sponchyboval postavenie kupujúceho na základe kúpnej zmluvy v súvislosti so zmluvou o výkone správy z 26. 02. 1999. Podľa čl. II bod 2 písm. b), bod 3 tejto zmluvy sa správca domu zaviazal zabezpečiť poskytovanie plnení spojených s užívaním bytov a nebytových priestorov, a to konkrétne dodávku tepla pre ÚK a teplej úžitkovej vody (TÚV), vypočítať vlastníkom bytov výšku mesačných preddavkov aj na toto plnenie, pričom vychádzal zo skutočných nákladov účtovaných za predchádzajúce obdobie a predpokladaných nákladov na nasledujúci rok. Podľa čl. VIII tejto zmluvy vlastníci bytov splnomocnili správcu na právne úkony v ich mene na zabezpečenie povinností podľa čl. II, bod 2 a poberaním štátnej dotácie k cenám tepelnej energie dodávanej do domácností. Na základe tejto zmluvy bola uzavretá kúpna zmluva medzi žalobcom a vlastními bytov a nebytových priestorov na S. ul. č. X. v B. v zastúpení správcou domu na dodávku tepla na ÚK TÚV. Ako vyplýva zo zmluvy o správe domu, túto zmluvu ako právny úkon mal oprávnenie uzavrieť správca domu v mene vlastníkov bytov. Žalovaný bol teda oprávnený konať za vlastníkov v ich mene, bol teda zástupcom vlastníkov. Podľa § 22 ods. 1 Obč. zák. zástupcom je ten, kto je oprávnený konať za iného v jeho mene. Zo zastúpenia vznikajú práva a povinnosti priamo zastúpenému. Žalovaný ako zástupca kúpnu zmluvu uzavrel, avšak povinnosti vyplývajúce z tejto zmluvy vznikli priamo vlastníkom bytov a nebytových priestorov. Takýto spôsob úpravy vzájomných práv a povinností vznikajúcich pri zabezpečovaní prevádzky domu, správy spoločných častí a zariadení domu je v súlade s ust. § 8 ods. 1 zák.č.182/93 Zb. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o správe domu. Na tejto skutočnosti nič nemení ani ust. § 31 zák. č. 70/1998 Z. z. o energetike, podľa znenia ktorého žalovaný bol síce priamym odberateľom tepla, ktoré rozpočítaval konečným spotrebiteľom (vlastníkom bytov), ale práva a povinnosti z tejto kúpnej zmluvy o dodávke tepla vznikli priamo vlastníkom bytov a nebytových priestorov. Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že nárok na plnenie na základe kúpnej zmluvy z 01. 03. 1999 nevznikol žalobcovi voči žalovanému, ale voči všetkým vlastníkom bytov a nebytových priestorov v bytovom dome

na S. ul. č. X. v B. a z tohto dôvodu nie je žalovaný pasívne legitimovaný na zaplatenie ceny dodanej energie.

S rozsudkom odvolacieho súdu sa neuspokojil žalobca, ktorý podal dovolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že vzťahy medzi žalobcom a žalovaným sa nevyhnutne musia riadiť okrem Obchodného zákonníka, aj zák. č. 70/1998 Zb. o energetike. Z ust. § 31, § 32 uvedeného zákona jednoznačne vyplýva, že priamym odberateľom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá teplo odoberá na základe zmluvy o dodávke tepla a ktorá teplo rozpočítava konečným spotrebiteľom. V tomto prípade je to jednoznačne žalovaný. Žalobca dodával teplo do bytového domu, na ktorý mal uzatvorenú písomnú zmluvu na dodávku tepla. Toto teplo aj fakturoval v mesačných faktúrach a po ukončení kalendárneho roka robil vyúčtovaciu faktúru. Tieto faktúry zasiela žalovanému, ktorý ich rozúčtoval jednotlivým vlastníkom bytov a nebytových priestorov. Zákon teda v žiadnom prípade nepripúšťa, aby jednotliví vlastníci bytov a nebytových priestorov uzatvárali zmluvu s dodávateľom tepla, čo bol v tomto prípade žalobca. Toto taktiež neumožňuje ani zákon č. 182/1993 Z. z., z ust. § 5 a § 6 ods. 1 ktorého vyplýva, že pokiaľ je bytový dom, kde sú viacerí vlastníci bytov a nebytových priestorov, tak tí musia mať spoločenstvo, alebo uzatvorenú zmluvu o výkone správa, lebo správa je povinná zo zákona. Správca potom musí uzatvárať zmluvy s dodávateľmi a v žiadnom prípade nemôžu byť uzatvárané zmluvy o dodávke tepla s každým jednotlivým vlastníkom bytov a nebytových priestorov v bytovom dome. Taktiež na tento zákon nadväzuje priamo zákon o energetike, ktorým hovorí, že správca je priamym odberateľom tepla a jednotliví vlastníci bytov a nebytových priestorov sú konečnými spotrebiteľmi tepla, ktorým priamy odberateľ tepla rozpočítava dodané teplo. Žalovaný podľa toho nemôže vo vzťahu k žalobcovi, ktorý je dodávateľom tepla vystupovať ako zástupca vlastníkov – konečných spotrebiteľov, pretože zákon o energetike ich jednoznačne ako účastníkov zmluvného vzťahu s dodávateľom tepla vylučuje. So zreteľom na uvedené má za to, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil pokiaľ ide o pasívnu legitimáciu žalovaného, ako subjektu, ktorý uzatvára zmluvu na dodávku tepla a ktorý je priamym odberateľom tepla od dodávateľa tepla, a tento teplo vyúčtováva konečným spotrebiteľom tepla, ktorými sú jednotliví vlastníci bytov a nebytových priestorov. Zákon o energetike jednoznačne určuje povinnosť uzatvoriť zmluvu v písomnej forme a jej účastníkmi je dodávateľ tepla – žalobca a priamy odberateľ tepla – žalovaný. Žalovaný vo vzťahu k dodávateľovi tepla nemôže vystupovať ako zástupca

vlastníkov – konečných spotrebiteľov, pretože týchto zákon ako priamych účastníkov zmluvného vzťahu s dodávateľom tepla vylučuje. Kupujúcim podľa kúpnej zmluvy č. 9901002 z 01. 03. 1999 na dodávku tepla a odber tepla a TÚV na objekt S. X. v B. je právny predchodca žalovaného, ktorého postavenie vyplýva priamo zo zákona. Preto je žalovaný aj osobou pasívne legitimovanou v tomto konaní. Navrhuje preto napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušiť.

Žalovaný vo svojom stanovisku k dovolaniu navrhol, aby dovolací súd dovolanie zamietol. Uvádza, že zmluvu o dodávke tepla neuzatváral, pretože v tom čase neexistoval. Namietal, že B., príspevková organizácia bola zriadená Zriaďovacou listinou Miestneho zastupiteľstva BA-Dúbravka z 20. 12. 2005 č. j. 925/95 Rs podľa § 15 ods. 2 písm. h) zák. č. 377/1990 Zb. O zrušení tejto príspevkovej organizácie bez likvidácie rozhodlo Miestne zastupiteľstvo BA-Dúbravka rozhodnutím z 30. 10. 2001 č. j. 485/PK/0X, ktoré sa malo uskutočniť premenou na novú obchodnú formu, žalovaného. Pretože zák. č. 303/1995 Z. z. nepripúšťa možnosť premeny príspevkovej organizácie na obchodnú spoločnosť založenú podľa Obchodného zákonníka a takúto možnosť nepripúšťa ani Obchodný zákonník, má za to, že články rozhodnutia o zrušení príspevkovej organizácie jej premenou na obchodnú spoločnosť sú v rozpore so zákonom a teda neplatné, právne neúčinné, resp. nulité. Podľa žalovaného z uvedeného vyplýva, že príspevková organizácia zanikla zrušením bez právneho nástupcu a teda s prechodom jej práv a povinností na zriaďovateľa. Je toho názoru, že ani Notárskou zápisnicou, ktorou bola založená obchodná spoločnosť B. s. r. o. nedošlo a nemohlo dôjsť k platnému prechodu práv a povinností z príspevkovej organizácie na vznikajúcu obchodnú spoločnosť, keď jej premenu zákon neumožňuje. Má za to, že medzi žalovaným a B. príspevková organizácia nie je preto žiaden vzťah, z ktorého by bolo možné vyvodiť prechod potencionálnych záväzkov príspevkovej organizácie, či už univerzálnou alebo singulárnou sukcesiou. Nie je pravdivé preto tvrdenie žalobcu o neuhradení dlhu právnym predchodcom žalovaného. Žalovaný je tiež toho názoru, že povinnosť zaplatiť za dodávku tepla majú vlastníci bytov a nebytových priestorov bytového domu na S. ul. č. X. v B., a to z dôvodov uvádzaných ako súdom prvého stupňa a tiež súdom odvolacím. Poukázal na zmluvu o výkone správy, označenie účastníkov kúpnej zmluvy a tiež dohodu o inom zisťovaní spotreby tepla, z ktorej vyplýva, že kupujúcimi sú vlastníci bytov a nebytových priestorov, označení ako priamy odberateľ v zastúpení správcom, čo podľa žalovaného je tiež

zrejme z ust. § 31 písm. g), § 32 a § 34 ods. 2 písm. a) zák. č. 70/1998 Zb. Je toho názoru, že z týchto skutočností vyplýva záver, že priamymi odberateľmi boli vlastníci bytov a nebytových priestorov (správcom iba zastúpení), ktorí kúpnu zmluvu uzavreli, na základe tejto aj teplo odoberali a toto si následne medzi sebou rozúčtovali, pričom výkon tejto činnosti zabezpečoval v ich mene správca. Domnieva sa, že pokiaľ vlastníci bytov sú aj vlastníkmi domu, na ktorom je zriadené odberné miesto, potom majú postavenie priameho odberateľa, ktorý si i rozpočítava dodané teplo, pričom mu túto službu v jeho mene a na jeho účet zabezpečuje správca. Je toho názoru, že zmyslom právnej úpravy, na ktorú poukazuje dovolateľ a ktorú nesprávne interpretuje, je, aby vlastník bytového domu, ktorý prenajíma byty a nebytové priestory nájomcom, nemusel mať na distribúciu tepla odoberaného od dodávateľa tepla a distribuovaného ďalej nájomcom, licenciu na výrobu alebo rozvod tepla. Domnieva sa preto, že zaviazaným z kúpnej zmluvy nemôže byť subjekt k uzavretiu kúpnej zmluvy na dodávku tepla splnomocnený a tento ani nemôže byť povinný kúpnu cenu platiť. Z tohto dôvodu ako príspevková organizácia B. a tiež ani žalovaný nemôžu byť v predmetnom spore pasívne legitimovaní. Navrhuje preto dovolanie zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal účastník konania včas, toto prejednal bez nariadenia dovolacieho pojednávania, preskúmal rozsudok odvolacieho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je dôvodné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Dovoláním z dôvodov uvedených v § 237 O. s. p. je možné napadnúť všetky rozhodnutia odvolacieho súdu bez ohľadu na formu rozhodnutia, na jeho obsah alebo na povahu predmetu konania. Prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p. nie je daná tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou z väd uvedených v tomto ustanovení. Dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je v tomto prípade prípustné iba vtedy, ak touto vadou rozhodnutie skutočne trpí, t. j. ak sa stali skutočnosťami, v dôsledku ktorých vada vznikla a prejavila sa v rozhodnutí (postupe) odvolacieho súdu.

K tomu či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z väd uvedených v § 237 O. s. p. prihliada dovolací súd nielen na podnet dovolateľa, ale z úradnej povinnosti (§ 242 O. s. p.).

Dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O. s. p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej zmenil, z ktorého dôvodu dovolanie je prípustné.

Odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a žalobu zamietol z dôvodu, že žalovaný v spore o zaplatenie dodávok tepla pre ÚK a teplej úžitkovej vody (TÚV) nie je pasívne legitimovaný.

Uviedol, že vlastníci bytov zmluvou o výkone správy z 26. 02. 1999 splnomocnili právneho predchodcu žalovaného v ich mene k zabezpečeniu povinností podľa čl. II zmluvy, na základe ktorej zmluvy bola uzavretá kúpna zmluva medzi žalobcom a vlastníkami bytov a nebytových priestorov na S. ul. č. X. v B. v zastúpení správcom. Pretože žalovaný bol oprávnený konať za vlastníkov v ich mene, bol teda ich zástupcom, preto uzavretím kúpnej zmluvy vznikli priamo práva a povinnosti zastúpeným. Konštatoval, že takýto spôsob úpravy vzájomných práv a povinností vznikajúcich pri zabezpečovaní prevádzky domu, správy spoločných častí a zariadení domu je v súlade s § 8 ods. 1 zák. č. 182/93 Zb., v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o správe domu, na ktorej skutočnosti nič nemení ani ust. § 31 zák. č. 70/1998 Z. z., podľa ktorého znenia bol žalovaný síce konečným odberateľom tepla, ktoré rozpočítaval konečným spotrebiteľom, ale práva a povinnosti z tejto kúpnej zmluvy o dodávke tepla vznikli priamo vlastníkom bytov a nebytových priestorov.

Uvedený záver odvolacieho súdu, ktorým vymedzil postavenie správcu v rovine zák. č. 70/1998 Zb. o energetike, v znení, ktorým sa toto konanie spravuje, nemožno považovať, za jednoznačne správny.

Nepochybne správca bytov a nebytových priestorov pri výkone správy na základe zmluvy podľa § 8 zák. č. 182/1993 Zb. v znení, ktorým sa predmetné konanie spravuje,

medzi ktoré patrí i zabezpečenie služieb spojených s užívaním bytu, totiž samostatne vstupuje nevyhnutne aj do ďalších právnych vzťahov, a to s inými subjektmi (dodávateľmi tepla, teplej vody a pod).

Tieto vzťahy už nie sú upravené zák. č. 182/1993 Zb., a vo svojom dôsledku znamenajú, že správca je špecifickým subjektom, ktorý od dodávateľov zabezpečuje služby pre vlastníkov bytov a nesie zodpovednosť za úhradu týchto služieb (plnení), a to v súlade s obsahom dohodnutých zmluvných podmienok.

Právne úkony, ktoré robí správca pri výkone správy, na ktoré bol v zmluve splnomocnený, zaväzujú všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ktorí na splnenie prevzatého záväzku za dodávku tepla a teplej vody majú povinnosť poukazovať správcovi mesačné preddavky.

Uvedenému korešponduje tiež právna úprava dodávok tepla zák. č. 70/1998 Z. z. o energetike, v zmysle ust. § 31 ktorého, priamym odberateľom tepla je fyzická alebo právnická osoba, ktorá odoberá teplo na základe zmluvy o dodávke tepla a ktorá rozpočítava teplo konečným spotrebiteľom a konečným spotrebiteľom je fyzická alebo právnická osoba, ktorej priamy odberateľ tepla rozpočítava dodané teplo.

V zmysle § 32 uvedeného zákona zmluvu uzatvára dodávateľ tepla s priamym odberateľom, ktorej uzatvorenie písomnej zmluvy medzi dodávateľom tepla a priamym odberateľom vo vzťahu k priamemu odberateľovi vyžaduje splnenie konkrétnych predpokladov, a to aby mal zriadenú tepelnú prípojku a odberné tepelné zariadenie a odberné miesto nachádzajúce sa na sekundárnej strane sústavy tepelných zariadení za odovzdávajúcou stanicou a aby rozpočítaval teplo konečným spotrebiteľom.

Odvolačí súd pri posudzovaní priameho odberateľa sa nesprávne obmedzil iba na rozpočítavanie dodaného tepla, čím právny predpis nesprávne vyložil, keď neprihliadol k splneniu ďalších predpokladov, ktoré zákon s osobou priameho odberateľa spája.

Pretože jeho záver v osobe priameho odberateľa tepla nemá oporu v právnom predpise, nemohol preto odvolací súd na tomto skutkovom a právnom základe

ani vyvodzovať dôsledky konania právneho predchodcu žalovaného, pre ktorý dôvod je i jeho záver v otázke pasívnej legitímácie žalovaného predčasný.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 2 O. s. p. zrušil. Pretože rovnakou vadou trpí aj rozhodnutie súdu prvého stupňa, zrušil dovolací súd aj toto rozhodnutie a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. septembra 2009

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: L.